

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

28. srpna 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: 2. KRÁLOVSKÁ 1-2, JEREMJÁŠ 50, 1. KORINTSKÝM 10

Naše příklady

Naše tři dnešní čtení, 2. Královská 1 a 2, Jeremjáš 50 a 1. Korintským 10 nám dávají hluboké ponaučení. Vidíme kolem sebe buráčet lidské moře v čase utrpení, jaké tu ještě nikdy nebylo, v době nebezpečí, v době, kdy naše srdce selhávají ze strachu před věcmi, které začínají přicházet na zem.

V našem prvním čtení z 1. kapitoly 2. Královské Achazjáš, syn Achaba a vnuk Omrího z oné neblahé dynastie, k níž patřila i Jezabel a Atalja, propadl mřížovím (pravděpodobně kvůli tehdejšímu zvyku stavět balkon okolo prvního poschodí, aby mohlo být králi podáváno v průběhu horkého dne občerstvení) a ačkoliv nebyl vážně zraněn, prorok Elijáš jej zpravil, že kvůli své proradnosti nepochybně zemře.

Jméno Achazjáš znamená „Jahve byl zachován“. Náš Bůh zachovává ty, kdo dodržují jeho spravedlivé zákony, příkazy a sliby nehledě na své jméno nebo postavení v životě. **Příslaví 22:1-2** říká: „*Výborné jméno (charakter) je nad hojně bohatství*“ (viz rovněž **Ezechiel 18:20-23**).

V **Deuteronomiu 17** dostávají děti Izraele jasné instrukce ohledně krále, o kterého požádaly. Ve **verších 18-19** čteme: „*Když dosedne na svůj královský trůn, dá si napsat do knihy opis tohoto zákona, opatrovaného lévijskými kněžími. Bude jej mít u sebe a bude v něm číst po všechny dny svého života, aby se učil bát Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržoval všechna slova tohoto zákona a tato nařízení.*“ Většina králů Izraele a Judey selhala a Achazjáš je zavrženíhodným příkladem člověka, který se nenechal ponaučit.

Bůh zachovává své spravedlivé zákony a příkazy a dává sliby všem lidem bez ohledu na jejich status a postavení v životě. Ve **Zjevení 1:5-6** nám Jan ve svém zjevení od Ježíše říká, že nás Ježíš miloval natolik, že nás „*svou krví zprostil hříchů a učinil nás (potenciálně) královským kněžstvem Boha, svého Otce.*“

Stejně jako v případě králů a kněží Izraele se slib stane realitou pouze tehdy, pokud budeme, jak jen to nejlépe dokážeme, poslouchat jeho příkazy.

Není nutné, abychom sepisovali svou vlastní verzi jeho knihy, neboť Bible je nám volně dostupná. Ale to, zda svou Bibli máme neustále při sobě a zda si v ní každý den čteme, je velmi oprávněná a důležitá otázka. To, že máme Bibli neustále při sobě, znamená, že by měla být našim každodenním rádcem ve všem, co děláme. Všechny naše činy a motivy by měly být vedeny Pánem spíše než našimi vlastními myšlenkami a motivy, které jsou řízeny nečestnou přirozeností, kterou si s sebou neseme. Čím více čteme a zamýšlíme se nad jeho slovem, tím spíše se stane naší součástí.

Smutný případ dětí Izraele, od nejvyššího k nejnižšímu, od krále až po nejbezvýznamnějšího sluhu, by nás měl přimět k tomu, abychom se velice bedlivě zamýšleli nad svými každodenními myšlenkami a činy. Jak totiž pozorujeme v **Jeremjášovi 50**, nepřátelé Božího lide Izraele způsobili jejich pád a po dobu sedmdesáti let se stal domovem Izraele Babilón. Ve svém milosrdenství a kvůli slibům, které dal jejich praotcům, je však Bůh nezničil. Nakonec se navrátili do zaslíbené země, neboť nezmařili jeho záměr, jejich trýznitele však Jeho hněv bezesbytku zničil.

Lid Izraele je naším příkladem a Boží chování k němu je varováním před neustálým odbočováním z cesty. Někteří z věrných Izraele jsou však názorným dokladem Jeho péče o ty, kteří mu slouží trpělivým konáním dobra a snahou napodobit povahu samotného Boha. I my bychom se měli snažit sloužit prostřednictvím následování příkladu našeho Pána Ježíše Krista.

V našem třetím čtení apoštol Pavel v **1. Korinským 10:1** říká: „*Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem.*“ Jejich křest byl předznamenáním křtu, který měl být později nabídnut všem lidem skrze Ježíšovu oběť.

Ačkoliv se nám dostalo té nesmírné cti, že jsme byli povoláni, byli jsme povoláni k poslušnosti a službě, které jsou po celý náš život prověřovány skrze události, s nimiž se musíme každodenně vypořádávat. Apoštol proto používá příklad Izraele, aby pomohl bratrům a sestrám z prvního století, ale i z každého následujícího století, i z toho našeho, aby se vyvarovali léček, do nichž můžeme tak snadno upadnout.

Ve **verších 8-10** se nacházejí tři slova, která odhalují kořeny veškerého hříchu. Ve **verši 8** je oním slovem „*oddávat se smilstvu*“, což je v řečtině jedno slovo, které znamená nevěru jakéhokoliv druhu. Ve **verši 9** je podobným slovem „*zkoušet*“, testovat, a toto slovo pochází z kořene, který znamená odvrátit se od cíle.

Ve **verši 10** je tímto slovem „*repat*“, stěžovat si, nadávat, což vyjadřuje postoj nespokojenosti. Pavlovo naléhavé ponaučení všem ve **verších 11-14** je aktuální i pro nás v tomto okamžiku, když se chystáme připomenout si oběť našeho spasitele při přijímání chleba a vína.

„To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím.“

Naše přijímání chleba a vína je spojením se s Kristem. Naše spojení a společenství s ostatními a s ním je možné uskutečnit pouze na základě pravé věrnosti. Přijímejme nyní tyto symboly s upřímnou touhou.

Bratr Barry Parkes: Longbridge, Birmingham, VB 21.08.16